Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0247

Institutionelle konsekvenser af EU's udvidelsesforhandlinger

Europa-Parlamentets beslutning af 22. oktober 2025 om de institutionelle konsekvenser af EU's udvidelsesforhandlinger (2025/2041(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 31, stk. 3, artikel 48 og artikel 49,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, artikel 83, artikel 136, artikel 153, stk. 2, artikel 192, stk. 2, artikel 312, stk. 2, og artikel 333,

– der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. juni 2022, 29.-30. juni 2023, 26.-27. oktober 2023, 14.-15. december 2023 og 27. juni 2024,

– der henviser til Granadaerklæringen fra Det Europæiske Råd af 6. oktober 2023,

– der henviser til rådsformandskabets situationsrapport om Europas fremtid af 10. juni 2024,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. marts 2024 om førudvidelsesreformer og gennemgang af politikker (COM(2024)0146),

– der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale[1] og af 11. juli 2023 om gennemførelse af passerelleklausuler i EU-traktaterne[2],

---

1 EUT C 252 af 18.7.2018, s. 215.
2 EUT C, C/2024/3996, 17.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3996/oj.

– der henviser til rapporten af 9. maj 2022 om det endelige resultat af konferencen om Europas fremtid og til sin beslutning af 4. maj 2022 om opfølgning af konklusionerne fra konferencen om Europas fremtid[3],

– der henviser til sin beslutning af 9. juni 2022 om opfordringen til et konvent om revision af traktaterne[4] og af 22. november 2023 om Europa-Parlamentets forslag til ændringer af traktaterne[5], herunder ved at aktivere artikel 48 i TEU og anmode Det Europæiske Råd om at indkalde til et konvent om reform af traktaterne,

– der henviser til sin beslutning af 29. februar 2024 om uddybning af EU-integrationen med henblik på fremtidige udvidelser[6],

– der henviser til Mario Draghis rapport af 9. september 2024 med titlen "The future of European competitiveness" (Fremtiden for den europæiske konkurrenceevne), Enrico Lettas rapport af 17. april 2024 med titlen "Much more than a market" (Meget mere end et marked) og Sauli Niinistös rapport af 30. oktober 2024 med titlen "Safer Together – Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness" (Stærkere sammen – styrkelse af Europas civile og militære beredskab og parathed),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A10-0177/2025),

A. der henviser til, at 9 af de 10 lande, der i øjeblikket ønsker at tiltræde EU, har kandidatstatus, og at nogle af dem har haft denne status i mange år; der henviser til, at kandidatlandene befinder sig på forskellige stadier af tiltrædelsesprocessen og -forhandlingerne; der henviser til, at Georgien ensidigt suspenderede EU-tiltrædelsesforhandlingerne den 28. november 2024;

B. der henviser til, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine og andre igangværende geopolitiske udfordringer, herunder et bekymrende skift i de transatlantiske forbindelser, har givet EU-tiltrædelsesprocessen og Europas enhed ny geostrategisk betydning og fremdrift;

C. der henviser til, at tiltrædelse af Den Europæiske Union fortsat skal være en meritbaseret proces baseret på en vurdering af hver ansøgers opfyldelse af Københavnskriterierne og gennemførelse af

---

3 EUT C 465 af 6.12.2022, s. 109.
4 EUT C 493 af 27.12.2022, s. 130.
5 EUT C, C/2024/4216, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4216/oj.
6 EUT C, C/2024/6746, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6746/oj.

de nødvendige reformer, navnlig på områderne "grundlæggende principper", overholdelse af principperne om demokrati, retsstat, menneskerettigheder og god regeringsførelse samt tilpasning til EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik for at sikre, at udvidelsen styrker snarere end undergraver EU og dets indre marked;

D. der henviser til, at udvidelse er en historisk forpligtelse, et centralt udenrigspolitisk redskab for EU, en strategisk geopolitisk prioritet og en af EU's mest vellykkede politikker, der repræsenterer en investering i det europæiske kontinents fremtid;

E. der henviser til, at tiltrædelseslandene bør gennemføre de nødvendige reformer målrettet og opnå konkrete og uigenkaldelige fremskridt inden for centrale elementer i udvidelsesprocessen; der henviser til, at EU og medlemsstaterne bør yde kandidatlandene finansiel og teknisk bistand for at opfylde disse kriterier; der henviser til, at der ikke kan være smuthuller, når det drejer sig om EU's værdier og grundlæggende principper;

F. der henviser til, at et udvidet EU vil opnå større politisk, økonomisk og militær magt og indflydelse på den globale scene og samtidig styrke fælles demokratiske værdier i hele EU's udvidelsesregion; der henviser til, at et udvidet indre marked er vigtigt for både EU og tiltrædelseslandene og samtidig gør EU til en endnu mere konkurrencedygtig økonomisk aktør og attraktiv handelspartner; der henviser til, at manglende fremskridt med hensyn til udvidelsen af EU vil underminere EU's økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser og kan i sidste ende presse tredjelande på det europæiske kontinent til at tilpasse sig økonomisk og politisk til andre blokke (f.eks. Rusland og Kina), hvilket potentielt kan skabe rivaliserende økonomiske områder og mindske EU's globale økonomiske indflydelse, samtidig med at der skabes muligheder for destabiliseringsbestræbelser fra EU's umiddelbare nabolande;

G. der henviser til, at de lande, der tiltrådte EU i 2004 – og EU som helhed – har oplevet en betydelig økonomisk vækst og højere standarder på flere områder, herunder en stigning i BNP pr. indbygger på 30% i gennemsnit; der henviser til, at alle nye medlemsstater i gennemsnit har oplevet en yderligere vækst i BNP på 12 % sammenlignet med deres forventede vækst, hvis de ikke var tiltrådt EU, og at denne vækst kunne konstateres inden for fem år efter deres tiltrædelse; der henviser til, at EU's økonomi i løbet af de seneste 20 år er vokset med 27 %; der henviser til, at de lande, der allerede var en del af EU på tidspunktet for udvidelsen i 2004, også har oplevet vækst og fremgang, og at der er en klar årsagssammenhæng mellem de udvidede markeder, konnektiviteten og investeringerne på den ene side og udvidelsen på den anden; der henviser til, at alle regioner oplever økonomisk vækst takket være udvidelsen, men at de fattigste regioner oplever den højeste relative økonomiske vækst;

H. der henviser til, at BNP pr. indbygger i Vestbalkan, Ukraine, Moldova og Georgien fortsat ligger omkring eller under 50 % af EU's BNP, selv om nogle kandidatlande har udvist stabil økonomisk vækst i de seneste år, hvilket muliggør en meritbaseret og fremadrettet tilgang; der henviser til, at erfaringerne fra alle EU's udvidelser viser den positive indvirkning, som EU-medlemskab, medlemskab af EU's indre marked og adgang til strukturfondene har på den økonomiske og sociale konvergens; der henviser til, at undersøgelser viser, at tilføjelsen af 10 nye medlemsstater vil mindske forskellen i BNP pr. indbygger mellem EU og USA med 10 %; der henviser til, at udvidet adgang til bl.a. arbejdsmarkeder, industriel kapacitet, digitale teknologier, navnlig kunstig intelligens, og kritiske sjældne jordmineraler vil sætte EU i stand til at fremskynde den grønne, digitale og retfærdige omstilling og samtidig reducere sine omkostninger og blive mere strategisk uafhængig af Rusland, Kina og andre systemiske konkurrenter; der henviser til, at scenarier, der kombinerer en betydelig udvidelse med stærk konvergens, anslås at kunne tilføje op til 10 billioner USD til EU's BNP inden 2035;

I. der henviser til, at førtiltrædelsesinstrumenterne spiller en vigtig rolle, da de tilvejebringer værdifulde erfaringer med udformningen af moderniserede støtteværktøjer, der er skræddersyet til specifikke landebehov, som det var tilfældet med Phare (programmet for fællesskabsbistand til de central- og østeuropæiske lande), SAPARD (tiltrædelsesprogram vedrørende landbrug) og ISPA (strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument);

J. der henviser til, at nogle lande uden for EU kæmper med forskellige grader af politisk ustabilitet, og at gennemførelsen af EU-medlemskabsrelaterede reformer i disse lande, som det fremgår af tidligere udvidelser, bør bidrage til stabilitet og retsstatsprincippet i regionen; der henviser til, at EU råder over et omfattende værktøjssæt til at håndhæve overholdelsen af de grundlæggende værdier i medlemsstaterne og sikre den politiske stabilitet i det europæiske projekt som helhed; der henviser til, at dette værktøjssæt stadig skal reformeres og styrkes, navnlig gennem en konsekvent gennemførelse af retsstatsmekanismen og effektiv beskyttelse af EU's grundlæggende værdier som nedfældet i artikel 2 i TEU, herunder ved at fastsætte betingelser i den nuværende og næste flerårige finansielle ramme (FFR);

K. der henviser til, at Kommissionen og Parlamentet bør udvikle oplysningskampagner i medlemsstaterne og kandidatlandene for at sikre, at borgerne informeres ordentligt om de muligheder, som udvidelsen giver, samtidig med at de bekæmper udenlandsk informationsmanipulation og Ruslands og andre landes indblanding, der har til formål at undergrave offentlighedens støtte til udvidelsen;

L. der henviser til, at EU's institutionelle ramme, og navnlig dets beslutningsproces, skal styrkes og forbedres til den nuværende

Union med 27 medlemsstater; der henviser til, at forberedelsen af nye udvidelser kræver indre reformer i EU, og at udvidelsesprocessen bør tilstræbes sideløbende med de institutionelle reformer og beslutningstagningsreformer, der er nødvendige for at sikre EU's integrationskapacitet; der henviser til, at udsigten til fremtidige udvidelser gør reformen af EU's institutioner, politikker og beslutningsprocedurer mere nødvendig og presserende end nogensinde før;

M. der henviser til, at tidligere udvidelser ofte er sket efter eller blevet ledsaget af interne institutionelle reformer vedrørende forvaltningen af EU, og at disse udvidelsesprocesser normalt har været et stærkt incitament til udvikling og økonomiske og demokratiske fremskridt i kandidatlandene;

N. der henviser til, at Det Europæiske Råd i sin Granadaerklæring af 6. oktober 2023 anerkendte, at den nødvendige fremskyndelse af reformbestræbelserne i kandidatlandene bør modsvares af en parallel proces, hvor grundlaget og reformerne internt i EU skabes;

O. der henviser til, at Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 27. juni 2024 opstillede en køreplan for det fremtidige arbejde med interne reformer; der henviser til, at Det Europæiske Råd anerkender, at en styrkelse af EU og den europæiske suverænitet kræver reformer, der sætter EU i stand til at opfylde sine langsigtede ambitioner, nå sine politikker og prioriteter og reagere på nye geopolitiske situationer og udfordringer;

P. der henviser til, at de interne reformer ifølge disse konklusioner bør fremmes sideløbende med udvidelsesprocessen, således at politikkerne er egnede til fremtiden og finansieres på en bæredygtig måde, og så EU-institutionerne fortsat fungerer og handler effektivt; der henviser til, at Det Europæiske Råd har opfordret Kommissionen til at forelægge en dybdegående politikgennemgang i 2025 med fokus på fire indsatsområder, nemlig værdier og retsstatsprincippet, politikker, budget samt forvaltning;

Q. der henviser til, at udsigten til en kommende udvidelse giver EU en tredobbelt udfordring, som består i at sikre effektive beslutningsprocedurer (effektivitetsudfordringen), at samle tilstrækkelige ressourcer til at opfylde sine strategiske mål (beføjelses- og ressourceudfordringen) og at sikre den demokratiske legitimitet og ansvarlighed i sine handlinger (den demokratiske udfordring);

R. der henviser til, at førudvidelsesreformer af EU's institutionelle ramme indebærer mulige fremskridt med differentierede integrationsløsninger, når traktaterne tillader det; der henviser til, at procedurerne i henhold til artikel 20, 42 og 46 i TEU om forstærket samarbejde og om permanent struktureret samarbejde (PESCO) gør

det muligt for de medlemsstater, der ønsker det, at uddybe deres integration og styrke deres samarbejde inden for rammerne af EU's ikke-eksklusive kompetencer;

S. der henviser til, at passerellebestemmelser kan anvendes straks til at overgå fra kravet om enstemmighed til anvendelse af afstemning med kvalificeret flertal på specifikke politikområder; der henviser til, at TEU fastsætter, at det endelige mål med den gradvise udformning af en fælles EU-forsvarspolitik er, at der ved enstemmig afgørelse truffet af Det Europæiske Råd etableres et fælles forsvar, som skal være foreneligt med NATO;

T. der henviser til, at der på grund af traktaternes begrænsede fleksibilitet bør planlægges en mere dybtgående reform ved hjælp af målrettede traktatændringer; der henviser til, at Europa-Parlamentet har aktiveret traktatrevisionsproceduren og har forelagt forslag til ændring af traktaterne for Rådet i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, i TEU;

Omkostningerne ved at undlade at reformere det udvidede EU

1. mener, at EU og kandidatlandene altid har anvendt udvidelse som et politisk og geopolitisk redskab til at fremme demokrati, stabilitet, sikkerhed og velstand på hele kontinentet; er af den opfattelse, at en udvidelse af EU udgør en langsigtet geostrategisk investering;

2. understreger, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine og andre geopolitiske udfordringer fremhæver, at det haster med at fremme udvidelsesprocessen; fastholder, at en vellykket og bæredygtig udvidelse kræver en langsigtet politisk vision og modige beslutninger, der sigter mod at fremme et effektivt, magtfuldt og demokratisk Europa;

3. bemærker, at erfaringen viser, at hver ny udvidelsesbølge medfører nye institutionelle og politiske udfordringer og muligheder, som bør tackles i tide, helst inden kandidatlandene bliver medlemsstater, for at sikre, at EU fungerer effektivt, og forhindre institutionel dødvande; påpeger, at alle udvidelser i det europæiske projekts historie er sket efter eller blevet ledsaget af de nødvendige interne institutionelle reformer;

4. anerkender, at målet med enstemmighed er at sikre, at der tages hånd om alle medlemsstaters legitime bekymringer; mener imidlertid, at et udvidet EU vil kræve en mere sofistikeret koordinering af håndteringen af udfordringerne vedrørende den nuværende udvidelsesproces; understreger vigtigheden af at tackle de vanskeligheder, der skyldes kravet om enstemmighed i Rådet, herunder anvendelsen af enstemmighed i forbindelse med mellemliggende skridt i udvidelsesprocessen, hvilket kan forsinke nye medlemmers tiltrædelse af EU på grund af bilaterale spørgsmål;

minder om, at artikel 49 i TEU gør det muligt at gå over til afstemning med kvalificeret flertal, uden at traktatændringer er påkrævet; noterer sig den knudrede og forældede struktur i EU-budgettet og i forvaltningen af det samt den mulige omfordeling af tildelingen af landbrugs- og samhørighedsmidler; minder om, at udvidelsen af EU er en mulighed for at justere centrale EU-politikker i den henseende; støtter initiativer, der har til formål at gøre beslutningsprocessen mere effektiv, hvilket er afgørende for at styrke EU's konkurrenceevne;

5. gentager sin holdning om, at uddybningen af Unionen, dens udvidelsesprocesser og Europas enhed bør gå hånd i hånd; understreger, at der er behov for institutionelle og finansielle EU-reformer for at imødegå udfordringerne vedrørende den aktuelle udvidelsesproces og sikre EU's kapacitet til at optage nye medlemmer og fremme deres vellykkede integration uden at destabilisere de øvrige medlemsstaters økonomier eller forværre de sociale spændinger;

6. anerkender, at ad hoc-løsninger kan tjene som midlertidige løsninger, men de mangler den forudsigelighed, demokratiske gennemsigtighed og ansvarlighed og langsigtede bæredygtighed, som kun strukturreformer kan medføre;

Målene for de institutionelle førudvidelsesreformer: effektivitet, beføjelser og demokrati

7. er af den faste overbevisning, at EU's institutionelle reformer – uanset hvilken beslutningsprocedure de vedtages efter – bør øge EU's evne til at handle effektivt og rettidigt; påpeger, at førudvidelsesreformerne af EU's institutionelle rammer bør opfylde målene om at forbedre EU's effektivitet, gøre EU stærkere på den globale scene og gøre EU mere demokratisk, legitimt og ansvarligt;

Effektivitetsudfordringen

8. understreger, at sammensætningen af EU-institutionerne bør tilpasses og gøres mere effektiv, og at deres funktionsmåde bør styrkes for at forbedre det udvidede EU's effektivitet; foreslår, at udvidelsesprocessen bør støttes af en tidlig og nøje inddragelse af kandidatlandene i EU-institutionernes funktionsmåde, f.eks. gennem observatørstatus; bemærker, at dette kan lykkes på samme måde som på tidspunktet for udvidelsen i 2004; bemærker som et positivt eksempel på en sådan gradvis integration Kommissionens bestræbelser på at inddrage kandidatlandene på sikkerheds- og forsvarsområdet, navnlig ved at de nævnes i hvidbogen om fremtiden for EU's forsvar og i strategien for den indre sikkerhed;

9. bemærker, at institutionelle førudvidelsesreformer skal tage højde for udvidelsens indvirkning på Europa-Parlamentets

sammensætning; understreger, at Parlamentet bør fortsætte med at have en funktionsdygtig størrelse, samtidig med at der sikres passende demokratisk repræsentativitet; fremhæver behovet for at prioritere internt og interinstitutionelt arbejde med at fastsætte en permanent mekanisme til fordeling af pladser, som kan sikre en retfærdig, gennemsigtig og varig demografisk og geografisk repræsentation, der respekterer princippet om degressiv proportionalitet; minder om sin holdning om, at Parlamentets sammensætning bør behandles sammen med afstemningssystemet i Rådet;

10. bemærker, at Kommissionens nuværende sammensætning skal tage hensyn til udvidelsen; minder i den forbindelse om den fleksibilitet, der er fastsat i Lissabontraktaten; fremhæver, at enhver reduktion af kommissærkollegiets størrelse som fastsat i artikel 17, stk. 5, i TEU fortsat skal sikre, at Kommissionens sammensætning er geografisk, demografisk og kønsmæssigt afbalanceret;

11. understreger behovet for, at der gøres overvejelser om revisionen af Rådets funktionsmåde og beslutningsproces i lyset af udvidelsen; bemærker, at kvalificeret flertal skal omdefineres for at forbedre balancen mellem større og mindre lande og fastholde højere tærskler for de vigtigste og mest politisk ømtålelige beslutninger; minder i denne forbindelse om sin beslutning af 22. november 2023 om Europa-Parlamentets forslag til ændring af traktaterne, navnlig om stemmeflertal i Rådet; opfordrer til størst mulig gennemsigtighed og integritet i Rådets beslutningsproces i forbindelse med udvidelsen;

12. foreslår en styrkelse og reform af proceduren i artikel 7 i TEU ved at bringe enstemmighed i Det Europæiske Råds afgørelser til ophør, ved at indføre en klar tidsramme og ved at gøre EU-Domstolen til dommer ved overtrædelser;

Beføjelses- og ressourceudfordringen

13. gentager sin opfordring om at revidere forvaltningen af FFR, navnlig ved at tildele fulde medlovgivende beføjelser over udgiftssiden af EU-budgettet, herunder vedtagelsen af FFR;

14. er overbevist om, at den nuværende obligatoriske revisionsklausul i tilfælde af udvidelse bør opretholdes i den næste FFR, og at de nationale rammebeløb ikke bør påvirkes; understreger, at den næste FFR også vil skulle indføre passende overgangs- og indfasningsforanstaltninger for centrale udgiftsområder såsom samhørighed og landbrug på grundlag af en omhyggelig vurdering af virkningerne på forskellige sektorer;

15. mener, at den næste FFR vil blive afgørende for at forberede EU på udvidelse og kandidatlandene på tiltrædelse;

16. minder om den holdning, som Parlamentet gav udtryk for i sin beslutning af 7. maj 2025 om et fornyet langsigtet budget for Unionen i en verden i forandring[7], nemlig at EU's langsigtede budget skal bevæge sig væk fra det historisk restriktive, selvpålagte niveau på 1 % af den samlede bruttonationalindkomst; understreger, at Draghi- og Letta-rapporterne har vist, at der er behov for betydelige yderligere egne indtægter, så EU kan blive mere konkurrencedygtig, fuldføre den retfærdige og grønne omstilling og være i stand til at forsvare sig selv mod den russiske aggression senest i 2030;

17. understreger, at FFR efter 2027 og et mere effektivt budget, herunder den nye pakke om egne indtægter, bør sætte EU i stand til at bevæge sig beslutsomt i retning af udvidelse og samtidig beskytte de nuværende politikker, programmer og prioriteter;

Demokratiudfordringen

18. understreger vigtigheden af at øge EU-politikkernes demokratiske legitimitet ved at styrke Europa-Parlamentets beslutnings- og kontrolrettigheder, herunder en stærk undersøgelsesbeføjelse, da det er den eneste direkte valgte institution, der repræsenterer EU-borgerne;

19. understreger den centrale rolle, som EU-tiltrædelseslandenes parlamenter spiller i EU-tiltrædelsesprocessen, navnlig ved at vedtage tiltrædelsesrelateret lovgivning, og understreger vigtigheden af parlamentarisk samarbejde og konsensusopbygning om EU-tiltrædelsesspørgsmål i den henseende; gentager, at Europa-Parlamentet er rede til at bruge sine politiske og tekniske ressourcer til at hjælpe tiltrædelseslandes parlamenter med at gøre fremskridt med den EU-relaterede reformdagsorden, herunder gennem demokratistøtteaktiviteter; glæder sig over de fremskridt, der er gjort i en række kandidatlande, herunder gennem mæglingsaktiviteter og Jean Monnet-dialogprocessen;

20. understreger, at en reform af EU's beslutningsprocesser kræver en styrkelse af Parlamentets indflydelse, så det er på lige fod med Rådet; gentager sin opfordring til at give Parlamentet fuld lovgivningsinitiativret – beføjelsen til at indføre, ændre eller ophæve EU-retsakter; er overbevist om, at en generel og direkte initiativret vil styrke EU's demokratiske legitimitet yderligere og styrke EU-borgernes indflydelse;

21. erkender, at Parlamentets direkte initiativret langt fra er tilstrækkelig til at give det mulighed for at repræsentere EU-borgerne, civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter i

---

[7] Vedtagne tekster, P10_TA(2025)0090.

EU-institutionerne, hvilket reelt giver Kommissionen monopol på initiativretten på lovgivningsområdet;

22. understreger, at Lissabontraktaten allerede giver Parlamentet direkte initiativret, idet den anerkender Parlamentets kompetence til selv at organisere sig, dets kontrolfunktion og dets demokratiske legitimitet som den eneste direkte valgte EU-institution;

23. mener, at det er afgørende at forbedre Parlamentets gennemsigtighed og demokratiske ansvarlighed ved at styrke valgenes europæiske dimension og ved at fastsætte ensartede valgregler i hele EU; opfordrer den resterende medlemsstat til at ratificere Rådets afgørelse 2018/994[8]; opfordrer Rådet til at arbejde på de forslag, der er fremsat i Parlamentets holdning af 3. maj 2022[9]; gentager sin opfordring til Parlamentet og Rådet om at gøre fremskridt i drøftelserne om indførelsen af en permanent mekanisme for fordeling af pladserne i Europa-Parlamentet;

Måder, hvorpå institutionelle førudvidelsesreformer kan gennemføres

24. mener, at ovennævnte mål for de institutionelle førudvidelsesreformer kan gennemføres på forskellige måder, herunder ved at aktivere den fleksibilitet, som de nuværende traktater giver gennem en eller flere målrettede traktatændringer;

25. minder om, at en række fleksibilitetsinstrumenter såsom passerellebestemmelser, forstærket samarbejde, konstruktiv afståelse, PESCO og fravalgsmekanismer allerede er mulige inden for EU's nuværende retlige ramme, hvilket erfaringerne fra Schengenområdet, en af EU's største bedrifter, og den fælles valuta klart viser; minder om, at der på visse politikområder kan forhandles om indfasningsløsninger, midlertidige undtagelser og overgangsperioder i forbindelse med tiltrædelsesprocedurerne;

26. gentager sin holdning om, at differentieret integration altid bør foregå inden for rammerne af traktaten, bør opretholde EU-institutionernes enhed og ikke bør føre til etablering af parallelle institutionelle ordninger eller ordninger, der indirekte er i strid med

---

8 Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2018/994 af 13. juli 2018 om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (EUT L 178 af 16.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2018/994/oj).

9 Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. maj 2022 om forslag til Rådets forordning om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet, om ophævelse af Rådets afgørelse (76/787/EKSF, EØF, Euratom) og akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet knyttet til denne afgørelse (EUT C 465 af 6.12.2022, s. 171).

EU-rettens ånd og grundprincipper, men i stedet bør gøre det muligt at oprette specifikke organer, når det er relevant, uden at tilsidesætte EU-institutionernes beføjelser og rolle;

27. fremhæver, at den fleksibilitet, der er fastsat i de nuværende traktater, giver mulighed for at gøre mere for at gøre fremskridt hen imod en europæisk forsvarsunion, uden at det kræver en omfattende traktatreformproces; understreger, at oprettelsen af en permanent europæisk forsvarsunion i sidste ende vil kræve en enstemmig afgørelse i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2;

28. understreger, at PESCO (tidl. artikel 46 i TEU) på forsvarsområdet giver en gruppe medlemsstater mulighed for at bevæge sig i retning af oprettelsen af et europæisk forsvarssystem; bemærker, at PESCO ganske vist hovedsagelig er blevet anvendt til industrielle forsvarsprojekter, men at det har et bredere potentiale til at gøre det muligt for medlemsstater, der ønsker det, straks at institutionalisere et fælles forsvar, selv i mangel af enstemmighed i Det Europæiske Råd;

29. understreger, at de eksisterende traktatbestemmelser fastsætter, at en afgørelse, der træffes med kvalificeret flertal, vil gøre det muligt at oprette et europæisk forsvarssystem i henhold til artikel 42, stk. 6, i TEU og artikel 1, litra b), i protokol nr. 10, samtidig med at døren lades stå på klem for, at andre medlemsstater kan tilslutte sig på et senere tidspunkt, ligesom det var tilfældet med Den Økonomiske og Monetære Union; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og de medlemsstater, der ønsker det, til straks at aktivere PESCO-bestemmelserne med henblik herpå;

30. opfordrer Kommissionen og Rådet til klart at meddele resultaterne af politikevalueringerne og til i samarbejde med Parlamentet at udarbejde en realistisk, trinvis køreplan for gennemførelsen af de nødvendige institutionelle reformer i forbindelse med udvidelsesprocessen;

°

° °

31. pålægger sin formand at fremsende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.